

บทที่ 8

ไอโซเมอร์ชันของสารประกอบเชิงชั้นของโลหะtransition

(Isomerism of Transition-Metal Complexes)

1. จุดประสงค์ของการทดลอง

เพื่อเตรียมไอโซเมอร์ของซีส-และทรานส์-โพแทสเซียมไดออกชาเลโตไดเอโควโครเมท (III) (cis-and trans-Potassiumdioxalatodiaquochromate (III)) และศึกษาการเกิดอัตราเร็วของการเกิดไอโซเมอร์จาก ทรานส์- ไปเป็นซีส-

2. บทนำ

การที่สารประกอบมีสูตรทางเคมีเหมือนกัน แต่การจัดโครงสร้างแตกต่างกันเรียกว่าสาร ไอโซเมอร์ซึ่งกันและกัน การศึกษาไอโซเมอร์ชีมในสารประกอบโดยอุดมด้วยพิจารณาจากชนิดและจำนวนไอโซเมอร์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสารประกอบ แบ่งออกได้ดังนี้

2.1 จีโอมทริกัล ไอโซเมอร์ชีม (Geometrical isomerism)

2.2 ออปติคัล ไอโซเมอร์ชีม (Optical isomerism)

2.3 ไอโอนิเซชัน ไอโซเมอร์ชีม (Ionization isomerism)

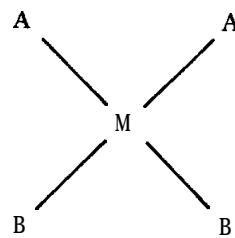
2.4 ลิงเกต ไอโซเมอร์ชีม (Linkate isomerism)

2.5 โคออดิเนชัน ไอโซเมอร์ชีม (Coordination isomerism)

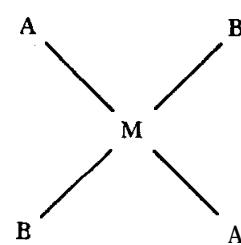
หลักการของไอโซเมอร์ชีมชนิดต่าง ๆ โดยย่อ และตัวอย่างของสารประกอบเชิงชั้น เป็นดังนี้

2.1 จีโอมทริกัล ไอโซเมอร์ชีม

ในสารประกอบเชิงชั้นที่อะตอมของโลหะแกนกลางมีเลขโคลออดิเนชันเป็น 4 หรือมากกว่าอาจเกิดเป็นแบบจีโอมทริกัล หรือออปติคัล ไอโซเมอร์ชีม ในกรณีที่อะตอมของโลหะมีลิแกนด์ล้อมรอบ 4 ตัว และเป็นรูปแบบจัตุรัส (square planar) เช่น MA_2B_2 ถ้าลิแกนด์ที่เหมือนกัน 2 อันวางชิดกัน เรียกว่าอยู่ในแบบซีส- และถ้าลิแกนด์ที่เหมือนกันอยู่ตรงข้ามกัน เรียกว่าอยู่ในแบบทรานส์- ดังรูป

ชีส-

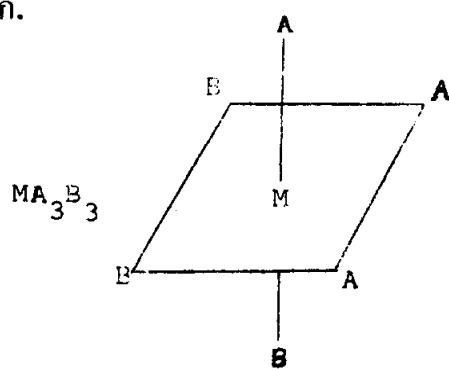

ทранส-

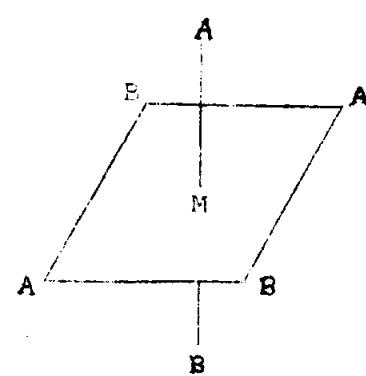
รูปที่ 8.1 Ma_2B_2

ในการณีของสารประกอบออกไซด์รัลที่มีสูตรเป็น MA_3B_3 หรือ MA_4B_2 การจัดตัวเป็นชีส- หรือทرانส- ดังรูปที่ 8.2 ก, ข

รูปที่ 8.2 ก.

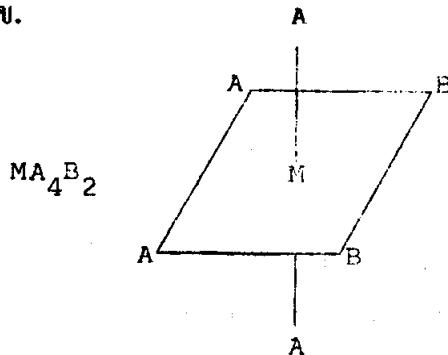

ชีส

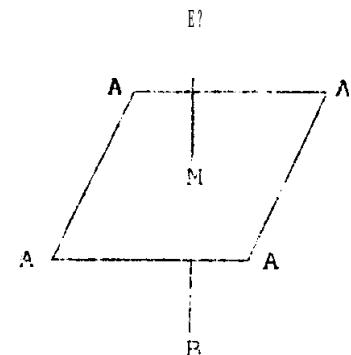

ทранส

รูปที่ 8.2 ข.

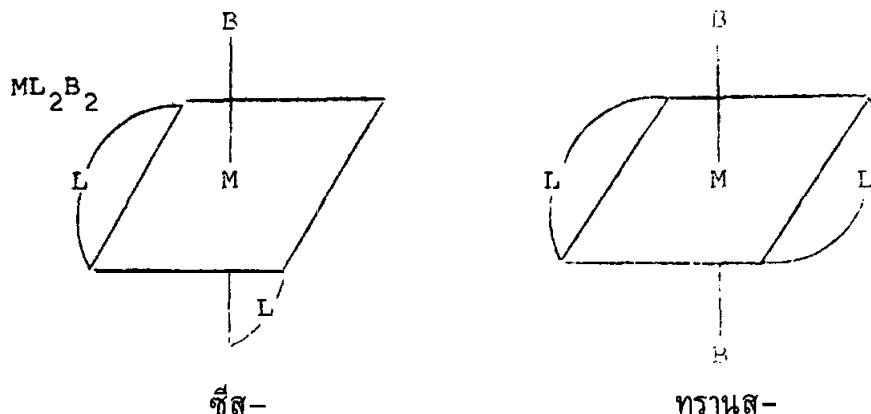

ชีส

ทранส

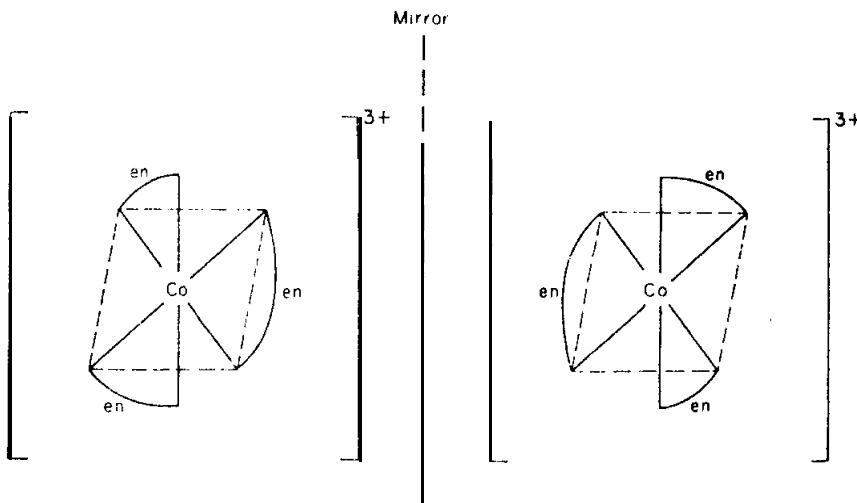
โครงสร้างของสารประกอบที่จัดตัวแบบชีส- หรือทรานส- จะไม่พบในสารประกอบเชิงซ้อนที่มีเลขโดดอัตโนมัติเป็น 2 หรือ 3 หรือในสารประกอบที่เป็นแบบเตตราซีดีรัล
ในกรณีที่ลิแกนด์เป็นลิแกนด์คู่ (bidentate ligand) ซึ่งมีสูตรเป็น ML_2X_2 (L = ลิแกนด์คู่)
ก็สามารถเกิดไอโซเมอร์แบบชีส- และทรานส- ได้ เช่นเดียวกัน ดังรูปที่ 8.3

รูปที่ 8.3 ML_2B_2

2.2 օบปิติคล ไอโซเมอริซึ่น

ในสารประกอบที่มีโครงสร้างเหมือนกัน แต่การจัดตัวของอะตอมในโมเลกุลต่างกัน ทั้งนี้ เพราะโมเลกุลแบบนี้มีสมมาตร (asymmetry) ทำให้โมเลกุลสามารถบิดรูปแบบแสงโพลาไรซ์ (polarized light) เรียกไอโซเมอร์แบบนี้ว่า օบปิติคล ไอโซเมอร์ ซึ่งมีคุณสมบัติทางกายภาพและทางเคมีเหมือนกัน แต่จะแตกต่างกันมากที่คุณสมบัติในการบิดรูปแบบของแสง օบปิติคล-ไอโซเมอร์ที่บิดรูปแบบของแสงในทางตรงข้ามแต่ปริมาณเท่ากันเรียกว่า อินานทิโอมอร์ (enantiomorphs) และถ้าบิดรูปแบบของแสงด้วยปริมาณที่ต่างกันเรียกว่า ไดอะสเตอโร-ไอโซเมอร์ (diastereoisomer) ถ้าโมเลกุลที่มีสมมาตรและภาพเสมือนในกระจกเงากับโมเลกุลไม่ซ้อนทับกัน ไอโซเมอร์ทั้งสองจะเป็นօบปิติคลเอกทีฟ และไอโซเมอร์ที่บิดรูปแบบของแสงไปทางขวาเรียกว่า เดกโต (dextro : d) ส่วนไอโซเมอร์ที่บิดรูปแบบของแสงไปทางซ้ายเรียกว่า ลีโว (leavo : l) เช่นในตัวอย่างของ $[Co(en)_3]Br_3$

รูปที่ 8.4 ออปติคัลไอโซเมอร์ของ $(Co(en)_3)^{3+}$

และคุณสมบัติของออปติคัลเอคทีฟสามารถบอกความแตกต่างของ ชีส- และทรานส- ไอโซเมอร์ได้ เช่น ชีส-ไดคลอโรบีส (เอทิลีนไดเอมีน) โครเมียม (III) อิโอน เป็นสารประกอบเชิงซ้อนที่เป็นออปติคัลเอคทีฟ ส่วนทรานส-ไอโซเมอร์มีคุณสมบัติเป็น ออปติคัลอินเอคทีฟ

2.3 ไอโวไนซ์และไฮเดรท ไอโซเมอริชื่น

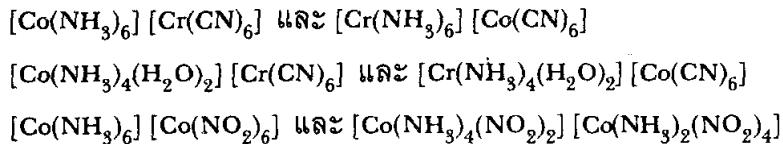
ในสารประกอบเชิงซ้อนได้ที่มีสูตรโมเลกุลเหมือนกัน แต่ให้อิโอนต่างกันในสารสารละลาย เช่น $[Pt(NH_3)_4Cl_2]Br_2$ และ $[Pt(NH_3)_4Br_2]Cl_2$ ซึ่งอิโอนในสารละลายเป็น $[Pt(NH_3)_4Cl_2^{2+}$ กับ $2Br^-$ และ $[Pt(NH_3)_4Br^2]^+$ กับ $2Cl^-$ เรียกว่าอิโอนในชีส-ไอโซเมอร์ สำหรับไฮเดรทไฮโซเมอร์คล้ายกับไอโวไนซ์-ไอโซเมอร์ แต่จะมีโมเลกุลของน้ำเข้ามาอยู่ด้วย เช่น $[Cr(H_2O)_6]Cl_3$ มีสีม่วง, $[Cr(H_2O)_6Cl_2]H_2O$ มีสีเขียว, และ $[Cr(H_2O)_4Cl_2]2H_2O$ มีสีเขียวเข้ม

2.4 ลิงเกต ไอโซเมอริชื่น

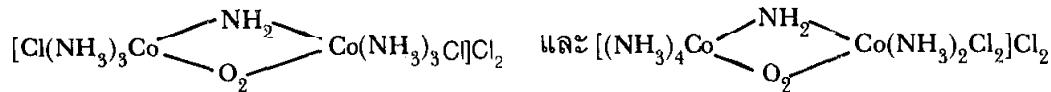
ในสารประกอบเชิงซ้อนที่ลิแกนด์ตัวหนึ่งจับกับโลหะอะตอมแทนกลางได้ 2 แบบ เช่น ในสารประกอบที่มี $-NO_2$ (ในโทร) หรือ $-O-N=O$ (ในไตรโต) เป็นลิแกนด์โดยอาจใช้ N หรือ O ในการเกิดพันธะกับโลหะแทนกลางก็ได้ หรือ $-SCN$ (ไฮโวไซยาเนต) หรือ $-NCS$ (ไฮโวไซยาเนต) จับกับโลหะแทนกลางเรียก ลิงเกต-ไอโซเมอร์

2.5 โคออคิดเนชัน ไอโซเมอริชื่น

เกิดในเกลือของสารประกอบเชิงซ้อนที่ประกอบด้วยอิโอนเชิงซ้อนของอิโอนบางและอิโอนลบ และมีการเปลี่ยนลิแกนด์ระหว่างศูนย์กลางโคออคิดเนชัน ตัวอย่างเช่น

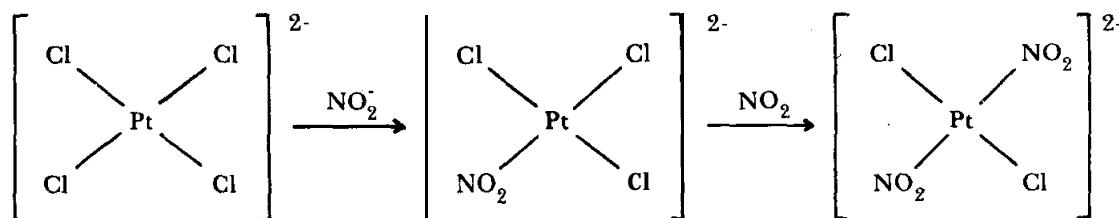
หรือในสารประกอบโพลีนิวเคลีย ก็อาจเกิดการเปลี่ยนลิแกนด์กับศูนย์กลางโคลอติเนต เช่น

การทดลองในบทนี้จะศึกษาเฉพาะ ชีโอะเมติคัล ไอโซเมอร์ ซึ่งในการเตรียม ชีส- และ ทรานส- ไอโซเมอร์ นั้นจะไม่มีวิธีการเตรียมโดยเฉพาะ แต่จะมีวิธีที่แตกต่างกันไปในสารประกอบชนิดหนึ่ง ๆ เช่น อาจเตรียมสารประกอบตัวหนึ่งแล้วแยกชีส- และ ทรานส- โดยอาศัยการละลายที่ต่างกัน ดังนั้น ทรานส- ไดออกซิชาเลโลไดเอโวโคโรเมียม (III) คลอไรด์ อาจเตรียมโดยใช้ ชีส- ไอโซเมอร์ มาตกลสึกอย่างช้า ๆ โดยการระเหย ทรานส- ไอโซเมอร์ จะตกผลึกออกมาก ทำให้สามารถแยกชีส- และ ทรานส- ไอโซเมอร์ออกจากกันได้

ผลของทรานส (The trans effect)

จากการศึกษาพบว่า ลิแกนด์บางตัวสามารถเกิดการแทนที่ในตำแหน่งทรายกับตัวมันเองได้ดีกว่าลิแกนด์บางชนิด จากระยะห่างอันนี้ทำให้สามารถที่จะวางแผนสัมเคราะห์สารบางชนิดให้มีสเตอโริโคมีตามที่ต้องการได้ เช่น ในปฏิกิริยาของไนเตรตอิโอน กับเตตราคลอโรเพลาทีเนต (III) อิโอน

โดยที่ไนเตรตอิโอนกรุ๊ปที่สอง จะเข้าไปในตำแหน่งที่เป็นทรานสกับกรุ๊ปแรก แสดงว่าไนเตรตมีกลไกการเข้าเป็นทรานสกับตัวมันเองได้มากกว่าคลอโรด์ ผลจากการศึกษาการแทนที่ของลิแกนด์ในตำแหน่งทรานสได้ดีมีลำดับ ดังนี้

3. การทดลอง

3.1 การเตรียมสารประกอบเชิงชั้นของ ชีส- และกรานส- โป๊แตสเซี่ยม- ไดออกซ่าเดโตไดโอกาโครเมต (III)

3.1.1 สารเคมีที่ใช้

โป๊แตสเซี่ยมไดโครเมต (Potassium dichromate)

กรดออกาลิก (Oxalic dihydrate)

เอทานอล (ethanol)

3.1.2 วิธีการเตรียม

3.1.2.1 กรานส- ไอโซเมอร์ของ $K[Cr(C_2O_4)_2(H_2O)_2] \cdot 3H_2O$

ละลายน้ำดีออกาลิก 6 กรัม ในน้ำร้อนที่มีปริมาณน้อยที่สุด (ควรใช้บีกเกอร์ที่มีปริมาตรไม่ต่ำกว่า 300 มิลลิลิตร) แล้วค่อย ๆ เติมลงในโป๊แตสเซี่ยมไดโครเมต 2 กรัม ซึ่งละลายในน้ำร้อนปริมาณน้อยที่สุด ใช้กระจาṇาพิกาปิดบีกเกอร์ เนื่องจากปฏิกิริยาเกิดรุนแรง เมื่อปฏิกิริยาสิ้นสุดลง นำสารละลายที่ได้ไประเหยจนปริมาตรเหลือประมาณหนึ่งในสามของปริมาตรเริ่มต้น เมื่อตากอนตกลงมา กรองและล้างตะกอนด้วยน้ำเย็นและอัลกอฮอล์ บันทึกผลที่ได้ ตะกอนที่ได้จะเป็นกรานส-ไอโซเมอร์ ซึ่งมีสูตรเป็น $trans-K[Cr(C_2O_4)_2(H_2O)_2] \cdot 3H_2O$

3.1.2.2 ชีส- ไอโซเมอร์ของ $K[Cr(C_2O_4)_2(H_2O)_2] \cdot 3H_2O$

บดโป๊แตสเซี่ยมไดโครเมต 2 กรัม อย่างละเอียด แล้วบดกรดออกาลิก 6 กรัม อย่างละเอียด (ห้ามใช้ที่บดอันเดียวกัน) แล้วนำมาผสมเข้าด้วยกันในถ้วยกระเบื้องที่ใช้ระเหย โดยนำมา กองให้เป็นลักษณะยอดแหลม หยดน้ำลงบนของผสมนี้ 1 หยด ใช้กระจาṇานพิกาปิดตั้งไว้จนปฏิกิริยาเกิดขึ้นจะมีไอน้ำและกําช��าร์บอนไดออกไซด์ออกมาน ผลิตภัณฑ์ที่ได้จะเป็นของเหลวหนืดสีม่วงแดง เติมเอทานอล 15 มิลลิลิตร และคนจนได้ตะกอน ถ้าเกิดตะกอนข้า (ยังมีลักษณะเป็นของเหลวหนืด) ให้รินของเหลวทิ้ง และเติมเอทานอลลงไปให้ 10 มิลลิลิตร คนจนเกิดผลึก กรองด้วยกรวยบุชเนอร์ ล้างตะกอนด้วยเอทานอล แล้วทำให้แห้งในเดซิเกเตอร์แบบสูญญากาศ ตะกอนที่ได้มีสูตรเป็น $cis-K[Cr(C_2O_4)_2(H_2O)_2] \cdot 3H_2O$

3.2 การทดสอบความบริสุทธิ์ของ ไอโซเมอร์

วางแผนลึกของสารที่เตรียมได้อย่างละ 2-3 ผลึกบนกระดาษกรอง หยดแอมโมเนียมไฮดรอกไซด์เจือจาง 2-3 หยด ถ้าสารนั้นเป็น ชีส- ไอโซเมอร์ จะเปลี่ยนเป็นสีเขียวอย่างรวดเร็ว และแผ่กระจายไปทั่วกระดาษกรอง ไม่มีส่วนที่เป็นของแข็งเหลืออยู่ แต่ถ้าเป็นกรานส- ไอโซเมอร์

3.3 การหาปริมาณโคโรเมียมและออกชาเลทจากซีส- และกรานส-ไอโซเมอร์

3.3.1 การหาปริมาณออกชาเลต

ชั้งสารตัวอย่างที่เตรียมได้อย่างละเอียด (ประมาณ 0.3 กรัม) แล้วนำมาละลายใน 5% โปಡสเซียมไอกไซด์ปริมาณ 20 มิลลิลิตร ต้มจนไม่มีตะกอนของโคโรเมียม (III) ออกไซด์เกิดขึ้นอีก กรองตะกอนและล้างตะกอนด้วยน้ำร้อนเล็กน้อย เอาของเหลวที่ผ่านการกรองรวมทั้งน้ำล้างตะกอนไปหาปริมาณออกชาเลตโดยเติมกรดซัลฟูริกเข้มข้น 6 มิลลิลิตร และทำให้สารละลายนั้นมีอุณหภูมิประมาณ 25-30 องศาเซนติเกรด พร้อมกับคนตลอดเวลาจนได้สารละลายใส แล้วนำไปตีเตตตกับสารละลายมาตรฐาน 0.02 M โปಡสเซียมเปอร์เมงกานेट ที่อุณหภูมิประมาณ 70-80 องศาเซนติเกรด จนกระหั้งสีงจุดติดที่อุณหภูมิไม่ควรต่ำกว่า 60 องศาทำการทดลองเบรย์เทียบ แล้วคำนวณหาเปอร์เซ็นต์ของออกชาเลท ทำการเบรย์เทียบปริมาณทางทฤษฎีและที่ได้จากการทดลองในสารประกอบเชิงชั้อนั้น

3.3.2 การหาปริมาณโคโรเมียม

ชั้งตะกอนอย่างละเอียด (ประมาณ 0.03 กรัม) ละลายในน้ำร้อน 50 มิลลิลิตร เติมโปಡสเซียมเปอร์ออกไซด์ซัลเฟต ($K_2S_2O_8$) 0.5 กรัม ต้มด้วยไฟอ่อน ๆ ประมาณ 30 นาที ตั้งไว้จนเย็นแล้วเทสารละลายสีเหลืองที่ได้รวมทั้งน้ำล้างภาชนะที่ใสสารนี้ลงในขวดปริมาตรขนาด 100 มิลลิลิตร ทำให้สีงประม่าตร์ที่ต้องการด้วยน้ำที่ปราศจากอิオน (deionized water) นำสารละลายนี้ไปหาปริมาณโคโรเมียมโดยวิธีเบรย์เทียบสี (colorimetric method)

เตรียมสารละลายมาตรฐานโปಡสเซียมไดโคโรเมต ให้มีช่วงความเข้มข้น 2-20 มิลลิกรัม ในน้ำ 100 มิลลิลิตร นำสารละลายทั้งหมดไปวัดการดูดกลืนที่ความยาวคลื่น 420 นาโนเมตร (nanometer) พร้อมทั้งวัดการดูดกลืนของสารละลายตัวอย่างด้วย พลอตกราฟมาตราฐานแสดงความสัมพันธ์ระหว่างการดูดกลืนกับความเข้มข้นของโคโรเมียม คำนวณหาเปอร์เซ็นต์ความเข้มข้นของโคโรเมียมจากสารละลายตัวอย่างได้

4. การหาอัตราการเปลี่ยนแปลงไอโซเมอร์จากกรานส- ไปเป็นซีส-

4.1 ความรู้ทั่วไป

จากค่าการดูดกลืนคลื่นแสง A ของสารละลายที่เวลา t ชั่งสารละลายนี้ประกอบด้วยสาร 2 ชนิด (species) สมมุติให้เป็น X และ Y ที่สามารถดูดกลืนคลื่นแสงได้ตามกฎ เพราะฉะนั้นค่า A ตามกฎของเบียร์และแอลเบิร์ต เป็นดังนี้

$$A_t = 1 \left\{ \sum_x [X]_t + \sum_y [Y]_t \right\} \quad (1)$$

โดย X เป็นตัวตั้งต้น และ y เป็นผลิตภัณฑ์ที่เกิดขึ้น, A เป็นความหนาของเซล อัตราการเปลี่ยนจาก X ไปเป็น Y เป็นปฏิกิริยาอันดับหนึ่ง (first order reaction) ดังนี้

$$\frac{d[X]}{dt} = -k [X] \quad (2)$$

เมื่ออินทิเกรตสมการ (2) จะได้

$$[X]_t = [X]_0 e^{-kt} \quad (3)$$

$[X]_t$ เป็นความเข้มของ X ที่เวลา t

$[X]_0$ เป็นความเข้มของ X เมื่อเริ่มต้น

ดังนั้นความเข้มของ Y หลังเวลา t จะมีค่า

$$[Y]_t = [X]_0 - [X]_0 e^{-kt} \quad (4)$$

แทนค่า $[X]_t$ และ $[Y]_t$ ในสมการ (1)

$$A_t = 1 \left\{ \sum_x [X]_0 e^{-kt} + \sum_y [X]_0 - \sum_y [X]_0 e^{-kt} \right\}$$

หรือ

$$\frac{A_t}{[X]_0} = \frac{(\sum_x - \sum_y) e^{-kt} + \sum_y}{[X]_0} \quad (5)$$

เมื่อผลหารระหว่าง $\log \frac{A_t}{[X]_0} = (\sum_x - \sum_y) e^{-kt} + \sum_y$ กับเวลา t จะได้เส้นตรงที่มีสโลปเท่ากับ $-k$ ซึ่งในการplotนั้นจะทำได้เมื่อทราบค่า x , และ $[X]_0$ แต่ในการทดลองที่ไม่ทราบค่า x , จึงต้องใช้วิธีอื่นในการทดลองนี้สามารถทำได้โดยการวัดค่าการดูดกลืนแสงที่ต่างกันของการเปลี่ยนทرانส-ไอโซเมอร์ในสารละลายเทียบกับไอโซเมอร์ที่เปลี่ยนเปอย่างสมบูรณ์

ถ้าให้ A_t เป็นค่าการดูดกลืนของทرانส-ไอโซเมอร์ในสารละลาย

A_c เป็นค่าการดูดกลืนของชีส-ไอโซเมอร์ในสารละลาย

A_1, A_2, A_3 เป็นค่าการดูดกลืนของสารละลายที่เวลา t_1, t_2, t_3

A'_1, A'_2, A'_3 เป็นค่าการดูดกลืนของสารละลายที่เวลา $t_1 + \Delta t, t_2 + \Delta t, t_3 + \Delta t$

Δ_t เป็นช่วงเวลาที่คงที่ = เวลาที่เกิดการเปลี่ยนไอโซเมอร์ของสารละลาย

จากอัตราของปฏิกิริยาลำดับที่หนึ่ง จะได้ว่า

$$A_c - A_t = (A_c - A_t) e^{-kt} \quad (6)$$

โดยที่ $A_c - A_t$ เป็นค่าที่วัดจากความเข้มข้นเริ่มต้นเมื่อเป็นทرانส-ไอโซเมอร์

เพาะฉะนั้น $A_c - A_t$ เป็นค่าที่วัดเมื่อยังคงเป็นกรานส-ไอโซเมอร์หลังเวลา t

$$\therefore A_c - A_t = (A_c - A_i) e^{-kt_1 + \Delta t} \quad (7)$$

สมการ (7) - (6)

$$\begin{aligned} A_i^i - A_t &= (A_c - A_i) \{ e^{-kt_1} - e^{-k(t_1 + \Delta t)} \} \\ \text{ดังนั้น} \quad \frac{A_i^i - A_t}{A_c^i - A_t} &= 1 - e^{-k\Delta t} \\ \text{หรือ} \quad e^{kt_1} &= \frac{(1 - e^{-k\Delta t}) (A_c - A_i)}{A_i^i - A_t} \end{aligned} \quad (8)$$

เมื่อใส่ ln ทั้งสองข้าง

$$kt_1 = \ln(1 - e^{-k\Delta t}) (A_i^i - A_t) - \ln(A_i^i - A_t)$$

ค่าอื่น ๆ ก็หาได้ในทำนองเดียวกันเช่น

$$kt_2 = \ln(1 - e^{-k\Delta t}) (A_c - A_t) - \ln(A_2^i - A_2)$$

เพาะฉะนั้นเขียนเป็นสูตรโดยทั่วไป ดังนี้

$$kt = \text{ค่าคงที่} - 2.303 \log A$$

ค่า A คือ ค่าความแตกต่างของการดูดกลืนแสงของสารละลายที่เวลา t เทียบกับซีส-ไอโซเมอร์ ดังนั้นผลลัพธ์ $\log A$ กับเวลา (วินาที) จะได้เส้นตรงชี้งแสดงว่าเป็นปฏิกิริยาอันดับหนึ่ง จากราฟ ก็สามารถหาค่า k สำหรับการไอโซเมอไรซ์ได้

4.2 การทดลอง

4.2.1 หาค่าความยาวคลื่นของการดูดกลืนของแต่ละไอโซเมอร์

เตรียมสารละลายตัวอย่างของสารทั้งสองไอโซเมอร์ ให้มีความเข้มข้น 2 กรัมต่อลูกบาศก์เมตริกเมตริก (gdm^{-3}) ในกรณีที่สารตัวอย่างเป็นกรานส-ไอโซเมอร์ ให้ละลายในน้ำเย็นเพื่อป้องกันการเกิดไอโซเมอไรซ์ หรือทำให้เกิดเป็น ซีส-ไอโซเมอร์ได้น้อยที่สุด นำสารละลายทั้งสองไปวัดค่าการดูดกลืนในช่วงความยาวคลื่น 300–600 นาโนเมตร หาค่าความยาวคลื่นที่เหมาะสมที่สุด จากราฟที่ผลลัพธ์ระหว่างค่าการดูดกลืนกับความยาวคลื่น ซึ่งก็คือ ค่าที่ผลต่างระหว่างค่าการดูดกลืนของทั้งสองไอโซเมอร์สูงสุด

4.2.2 ศึกษาทางเคมีติก โดยวัดอัตราเร็วของการเกิดปฏิกิริยา ไอโซเมอไรซ์จากกรานส-ไบเป็นซีส-ไอโซเมอร์

ละลายกรานส-ไอโซเมอร์ที่ชั่งอย่างละเอียด (ประมาณ 0.1 กรัม) ในสารละลายกรดเบอร์คลอริกที่มีความเข้มข้น $10^{-4} M$ ปริมาณ 50 มิลลิลิตร ตั้งสารละลายไว้ที่อุณหภูมิ

ประมาณ 25 องศาเซนติเกรด ประมาณ 2 ชม. จนแน่ใจว่าการไอโซเมอไรซ์เกิดอย่างสมบูรณ์ให้สารละลายนี้เป็นฐาน (reference) ในเครื่องสเปคโคมิเตอร์ และเตรียมสารตัวอย่างอีกอันหนึ่งให้มีความเข้มข้นเท่าเดิม ควรทำที่สภาวะเดียวกัน แล้วนำไปวัดค่าการดูดกลืนแสงอย่างเร็วที่สุดเท่าที่เป็นได้ และวัดทุก ๆ 2 นาที และเมื่ออัตราการเกิดปฏิกิริยาซัลงก์เพิ่มช่วงเวลา เช่น ทุกๆ 5 นาที แล้วนำค่าที่ได้ไปplot ออกระหว่าง $\log A$ กับเวลา จากกราฟ สามารถหาค่า k ได้

แบบข้อมูลรายงานผลการทดลอง

1) ปริมาณออกซิเจน

ตัวอย่าง	1	2
น้ำหนักตัวอย่าง/กรัม		
ค่าที่อ่านจากบุเรต/มิลลิลิตร		
ปริมาณโปแตสเซียมเบอร์แมงกานेटที่ใช้/มิลลิลิตร		

2) ปริมาณโคโรเมี่ยน

น้ำหนักตัวอย่าง/กรัม	2	5	10	15	20
ค่าการดูดกลืนคลื่นแสง (A) ที่มีความยาวคลื่น 420 นาโนเมตร					

ค่าการดูดกลืนคลื่นแสงของตัวอย่าง

3) อัตราเร็วของการเกิดปฏิกิริยาไอโซเมอไรซ์

- ก) ค่าความยาวคลื่นที่ทำให้ค่าการดูดกลืน _____ นาโนเมตร
 คลื่นแสงระหว่างชีสและทรานส์ ที่แตกต่างกันมากที่สุด

เวลาที่วัด/นาที	0	2	4	6	8	10	15	20	25	30
ค่าการดูดกลืนคลื่นแสง ที่ความยาวคลื่น _____ nm.										

คำถานทัยบก

- 1) ออกราเลಥ้ออนนอกจำกจะทำหน้าที่เป็นลิเกนด์คู่แล้ว ยังทำหน้าที่เป็นอะไรได้อีก
- 2) จงแสดงสมการที่เกิดขึ้นทั้งหมดในการเตรียมสารประกอบเชิงช้อนในการทดลองนี้
- 3) มีวิธีการอย่างอื่นอีกหรือไม่ที่จะตรวจสอบซีส-ไอโซเมอร์